DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 20sten JANUARY 1844. No. 3.

FRANKFORT. De Russische vorst Peter Dolgorucki, omtrent wien in den laatsten tyd veel is gesproken, hield zich langen tyd in Parys op. De Russische regering ziet het, echter, gelyk men weet, niet gaarne, dat hare onderdanen over de grenzen gaan, dewyl zy bevreesd is voor revolutionairen invloed op de gemoederen; daarom heeft zy ook het reizen in en alle aanraking met het overige Europa zoo moeijelyk mogelyk gemaakt. De reispas alleen kost reeds een klein vermogen, en ieder Rus, die niet over rykdommen kan beschikken, is in het land gebannen. Intusschen is de behoefte om naar buitenlands te gaan nu eenmaal opgewekt, en eene hermetische afsluiting schynt niet doenlyk. Peter Dolgorucki wilde insgelyks de wereld zien, en als een letterkundig, beschaafd man vry leven. In Parys schreef hy zyne: "*Aanmerkingen over de aanzienlyke familiën in Rusland,*" welke vry wat van de geschiedenis zyns lands behelzen, dat men niet in leerboeken vindt. Toen hy op de terugreis in Kroonstad aanlandde, werd hy door de politie opgewacht en gevangen gezet. De jongste tydingen melden nu, dat hy, op zyne weigering om in keizerlyke dienst te treden, naar Wjarka in Oost Rusland verbannen is. Daarheen werd ook in zynen tyd de bekende Krukowieczki gezondan. In Rusland geldt slechts de wil des keizers, die aan geene voorschriften gebonden is. Hy verwydert, zonder bedenking, al wat hem gevaarlyk schynt; en gevaarlyk is ieder boek, van het standpunt der Russische heerschappy beschouwd. De czaar is thans absoluut-alleenheerscher; maar hy was dit niet altyd. De revolutionaire Peter de I. vernietigde met geweld de oude landsregten; hy voerde willekeurige bepalingen omtrent de troonsopvolging in, en, terwyl hy zynen Russen den baard afschoor, kende hy tevens zich zelven het regt toe, iedereen tot den troon te kunnen roepen, die hem welgevallig was, al ware hy zelfs geen Rus. Peter vestigde in Rusland de moderne absolute monarchie, zoo als dezelve toenmaals ook in het overige Europa bestond. Maar tot aan het jaar 1701 luidde het hoofd der ukazen: "De czaar heeft bevolen, en de Bojaren hebben bewilligd." Heden ten dage mag in geen boek in Rusland herinnerd worden, dat er ooit zulk een formulier bestaan heeft. Peter Dolgorucki waagde daarvan melding te maken, en dit is de grond zyner gevangenneming en verbanning. Men zou dwalen, wanneer men geloofde, dat de oude Bojaren familiën vergeten hadden, dat zy ook eens staatkundige regten bezaten, en meer waren dan sedert de invoering der alleenheerschappy des keizers. Zy hebben veeleer menige malen pogingen gewaagd om hunne oude regten te heroveren, en aan keizerin Anna schreven zy, by voorbeeld, in 1730 eene kapitulatie voor, welke bestemd scheen om Rusland in eene beperkte monarchie te herscheppen. Verscheidene dezer familiën beweren ook regt op den troon te hebben, die thans door eenen zytak der Romanoffs bekleed wordt, welke slechts in vrouwelyke linie van het huis van Rurik afstamt, in wiens aderen bovendien niet Russisch bloed vloeit. Het waren juist de Dolgorucki's, welke in 1729 naar den troon streefden. Zy en de Repnin stammen van den ouden Moskovitschen grootvorst af. Ook andere Bojaren familiën zyn van vorstelyke afkomst; de Galitzin en Karakin leiden hun geslacht van de oude beheerschers van Litthauen af. Tegen alle Bojaren, welke niet in St Petersburg den glans van den keizerlyken hofstaat verhoogen en dienstnemen, maar in Moskou eene soort van zwygende, oud Russische oppositie vormen, koestert men aan de Newa wantrouwen. De familie Dolgorucki betaalde hare aanspraken voor honderd jaren duur genoeg; byna al de mannelyke leden dier familie werden in 1730 vermoord. Zulke gebeurtenissen geraken niet ligt in vergetelheid, en trotsch was de Russische adel immer. Deszelfs misnoegen heeft hy nog in 1826 getoond.— De Bestjuscheffs en andere toenmaals veroordeelden leven nu in Siberië, of vielen als gemeene soldaten in den Kaukasus door Tscherkessische kogels. By de familie Romanoff ging het overigens altyd bloedig toe, van de ter dood brenging van Alexei, in het jaar 1718, tot op de vermoording van Paul. Thans beginnen mildere zeden te heerschen; maar de geschiedenis laat zich niet vervalschen en is leerryk genoeg. In Rusland bestaat nog veel verniste barbaarschheid.

In de *Provinciale Friesche Courant* leest men onder het opschrift: *Iets over de snelheid*, het volgende niet onbelangryke opstel:

Het zal niet ongepast zyn, eenige opmerkingen nopens de snelheid van paarden enz. te maken, vermits men daardoor de onderlinge verhouding van snelle voertuigen ontwaart. De Engelsche dravers b. v. moeten voor de onzen onderdoen, maar zy doorloopen ook veel langer baan. Daarentegen winnen het de Engelsche renpaarden (en men weet, dat wedrennen of de gewone races meer algemeen in Engeland in gebruik zyn dan harddraveryen) in snelheid van onze harddravers. Zeker paard Childers, een der beroemdste van de vorige eeuw, legde eenmaal 80 Rynl. voeten of 25 Ned. ellen in eene seconde af; dit moet echter by een' zeer korten rid geweest zyn. By gewone wedrennen, waarby de baan meestal langwerpig rond is en eene lengte van 6 à 700 Ned. ellen heeft, leggen de Engelsche paarden gewoonlyk 45 à 48 Rynl. voeten of 14 à 15 Ned. ellen in eene seconde af.

De paarden, welke in het Circo te Rome zonder ruiter wedloopen, hebben gewoonlyk eene snelheid, niet veel verschillende van die onzer harddravers, namelyk van 38 Rynlandsche voeten of byna 12 Ned. ellen in de seconde.

In het kasteel Frederiksborg, een oud en zeer eerwaardig gebouw, in het laatst van de 16de eeuw onder Christiaan IV gesticht, bewaart men, onder eenige opgezette dieren, een paard, dat eene weddenschap voor zynen heer gewonnen had, doch zulks met den dood moest bekomen. Hetzelve had namelyk den weg van Koppenhage naar Frederiksborg, een afstand van circa zes uren, in 41 minuten afgelegd, elk uur dus in minder dan 7 minuten.

De snelheid der Friesche schaatsenryders evenaart die der harddravers en der vlugge rendieren. Wy vinden opgeteekend, dat een rendier nagenoeg 231 uren gaans, of 1,287, 200 Ned. ellen in 48 uren heeft doorloopen, hetgeen overeenkomt met 23 Rynl. v. 6 d. of 7,4 Ned. ellen in eene seconde.

De snelheid van de kameelen in de Arabische woestynen is daarentegen zeer gering, dezelve wordt op 3 Rynl. v. 6 d. of 1,1 N. el in de seconde geschat.

Waarnemingen, door den Heer Conrad, Ingenieur Directeur der Hollandsche Spoorweg Maatschappy, gedaan, leeren, dat de gemiddelde snelheid, waarmede de baan van 16,000 N. ellen, tusschen Amsterdam en Haarlem, door de wagentreinen werd afgelegd, was 27 minuten. De snelheid van de locomotief was dus 9,87 Ned. el of 31 Rynl. voeten in de seconde.

Dezelve is dus [illegible] grooter dan die onzer handdravers, zonder daarom toch gering te zyn. Want die snelheid komt overeen met nagenoeg 22 Engelschen mylen of 6½ Hollandsche uren gaans in het uur, hetgeen een vry goede gang voor een wagentrein is, ofschoon men in Belgie met den spoorwagen gewoonlyk 7 Holl. uren gaans in één uur aflegt.

Om deze proef van de snelheid eener locomotief te verkrygen, reed de Heer Conrad eenmaal met eene locomotief en den tender alleen, zonder wagentrein, en legde toen de 16,000 Ned. ellen in 13 minuten af. Dit geeft eene snelheid van 20,5 Nederlandsche ellen of 65 Rynl. voeten in de seconde, eene snelheid, die wy in de opgave van Childers en in het Deensche paard nog zien overtreffen.

De Stettyner *Beurzen-berigten* deelen als waarschuwing, hoe voorzigtig men by het reinigen der flesschen met hagelkorrels, (als ook by het gebruik van zoodanig gereinigde flesschen) zyn moet, het volgende geval mede: Voor ettelyke jaren kreeg iemand, die eenige glazen likeur gedronken had, hevige kolykpynen verzeld met alle kenteekenen van vergiftiging. By nader onderzoek bleek het, dat de flesch, waaruit de likeur geschonken was, op den grond nog eenige hagelkorrels bevatte, die reeds vergaan waren en zich tot loodkalk gevormd hadden. De zieke werd, door het aanwenden van gepaste tegenmiddelen, wel gered, doch moest nog langen tyd hevige pynen verduren.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 January 1844.

ALZOO de persoon van *MARIA ELLIS*, Weduwe *CORNELIS RAVEN*, ingezetene alhier, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf BICENTO FEREYRA, door de wandeling EDUARD genaamd, oud 30 jaren, zoon van ANNA IGNEES, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 January 1844.

ALZOO de persoon van *ANNA MARIA GIRIBALDIE*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaven jongen MAURITIUS BENEDICTUS, bygenaamd BIJOUX, oud 4 jaren en 4 maanden, zoon van MARIA FRANCISCA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaven jongen mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 January 1844.

ALZOO de persoon van *MANUEL ROMERO*, woonachtig te Aruba, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin MARIA EUGENIA, oud 30 jaren, dochter van RITA LOBO, en haar kind PAULINA, oud 3 jaren, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of prêtentie op de gemelde slavin en kind mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 January 1844.

ALZOO de persoon van *DAMITA SUARES*, woonachtig te Aruba, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf CARLOS, door de wandeling COLYN genaamd, oud 14 jaren, zoon van JOSELIEN, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 January 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 27 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BY deze betuigt de ondergeteekende zynen hartelyken dank voor de bewyzen van eer en vriendschap, welke hy van de inwoners van Curaçao genoten heeft; en zal zyn hartgrondige wensch vervuld worden, zoo geniete een ieder hunner, wat voortdurend hun geluk kan bevorderen.

H. GILJAM.

Curaçao den 16 January 1844.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om aan niemand hoe ook genaamd eenige betaling ten zynen faveure te doen dan op een door hem onderteekend bewys.

Curaçao den 19 January 1844.
CHEVALIER MADURO.

THE public is hereby warned against trusting the crew of the American Barque CORA, G. WARNER Master, as no debts contracted by them, will be acknowledged by the Master or Consignee.

O. M. DACOSTA.

Curaçao, 19th January 1844.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JANUARY 1844.

V. M. Vrydag den 5 te 12 u. 57 m. 'smiddags.
L. K. Vrydag den 12 te 4 u. 54 m. 'snamiddags.
N. M. Vrydag den 19 te 1 u. 41 m. 's namiddags.
E. K. Zaturdag den 27 te 7 u. 53 m. 'smorgens.

Verleden Woensdag, den 17 dezer, is Z. M. Brik de ECHO, gekommandeerd door den kapitein luitenant ter zee F. W. FREUDENBERG, van deze haven naar Bonaire vertrokken; en op denzelfden dag de amerikaansche schoener brik ABEONA, kapitein DOANE, naar Amsterdam.

Volgens berigten van Santa Martha had het gouvernement een prys gesteld op de hoofden der voortvlugtige Federalisten.— Hiertengevolge zyn zy allen opgevat geworden, behalve één, die nog voortvlugtig is. Toen de gouvernements schoener te Maracaibo aankwam en de Samaria, die de Federalisten van Jamaica had aangebragt, opeischte, was dit vaartuig aldaar reeds verkocht geworden.

Uit de jongste mislukte poging der Federalisten, om in de Cienega eenen opstand te bewerken, is het gebleken, dat de ingezetenen van Nieuw Grenada den burger oorlog moede zyn, en ofschoon zy grieven tegen de regering mogten hebben, zoo willen zy ze liever met lydzaamheid verdragen dan nogmaals diezelfde ellende doorstaan.— Zy hebben Venezuela ten voorbeeld, hetwelk in dezen tyd van vrede in bloei en welvaart toeneemt.

Wy lazen onlangs in de venezolaansche Couranten, dat de Duitschers in de kolonie Tovar brieven naar hunne landgenooten in Duitschland geschreven hebben, waarin zy hen uitnoodigen om zich insgelyks in die kolonie te komen nederzetten, dewyl aldaar geluk, vrede en overvloed heerschen.

In de St. Thomas Courant van den 10 dezer vinden wy, onder het hoofd *Health of the Island*, een artikel, waarin te kennen gegeven wordt: dat de kinderziekte aan het afnemen was, en dat de redactie niet in gebreke zal blyven, om, wanneer zulks naar waarheid kan geschieden, te berigten, dat die ziekte geheel opgehouden is.

Met genoegen zien wy in dit artikel, dat de berigten ten opzigte der kinderziekte zeer overdreven waren; dat het niet waar is, dat die ziekte er zoo verschrikkelyk gewoed en zoo vele slagtoffers ten grave gesleept heeft; integendeel was die ziekte van een zachten aard, en waren de sterfgevallen naar omstandigheden weinig, zoo dat men niet genoegzaam dankbaar kan zyn aan de Voorzienigheid, dat de ziekte in geene opzigten zoo rampspoedig was in hare uitwerkingen, als zy in vroegere jaren geweest is.

Het zal ons aangenaam zyn eerlang de tyding te vernemen, dat die ziekte er geheel opgehouden heeft te heerschen.

In de St. Thomas Courant van den 13 January lezen wy, dat de Constitutie van de Republiek Hayti voltooid is, dat in den loop dezer maand de verkiezing van een president zal plaats hebben, en dat naar alle waarschynelykheid de Generaal C. Herard als president zal gekozen worden.

In de *Morning Journal*, eene Jamaica Courant van den 27 December jl. wordt er een artikel gevonden, waarin de *New Orleans Picayune* derzelver lezers waarschuwt, dat er een zeer groot getal valsche mexicaansche dollars in omloop is. "Er is," zegt die Courant, "25 percent aflooi in dezelven, maar zy zyn zoo wel gemaakt, dat men zeer naauwkeurig moet opletten om dezelven van de echte te onderscheiden."

Vier jaren geleden werden er kameelen van de Canarische eilanden naar Java overgebragt om te beproeven of de teelt dezer lastdieren aldaar zou kunnen gelukken. De hollandsche Couranten van dien tyd hadden gunstige gedachten over het klimatiseren dezer dieren en over het voordeel, hetwelk zy zouden opleveren boven de andere lastdieren; doch deze groote verwachtingen zyn niet verwezentlykt geworden. Thans lezen wy in de londensche Couranten, dat al de kameelen, die in Java ingevoerd zyn geworden, uitgestorven zyn, in weerwil aller voorzorgen, tot hun behoud genomen.

Gelyktydig met den invoer der kameelen op Java, zyn dezelven op nieuw in Venezuela ingevoerd geworden. De venezolaansche Courantiers hadden toenmaals insgelyks gunstige gedachten van het welgelukken dezer onderneming, doch daar wy sedert dien tyd niets meer desaangaande, noch uit de Couranten, noch uit mondelyksche berigten vernomen hebben, zoo zouden wy kunnen besluiten, dat de aankweek der kameelen aldaar insgelyks mislukt is, even als zulks in vroegere jaren heeft plaats gehad, toen de kameelen achtereenvolgend door de beten van giftige slangen omkwamen.

De Noord Amerikanen, die zich op het grondgebied van den Oregon aan de Stille Zuid Zee hebben nedergezet, breiden hunnen handel in pelteryen met de inboorlingen telkens meerder uit, terwyl tevens de bevolking aldaar meer en meer toeneemt. Hiertengevolge heeft de president der Vereenigde Staten in zyne jongste boodschap aan het Congres te kennen gegeven, dat hy met Engeland in onderhandeling is getreden om de Noord Amerikanen het gerust bezit dier landstreek te verzekeren en de grenzen tusschen dezelve en de britsche bezittingen op die kust te bepalen; en verders, dat hy voornemen is eene reeks of linie van militaire posten daartestellen, beginnende aan de westelyke grenzen der Vereenigde Staten af en eindigende aan de Stille Zuid Zee. Deze posten moeten dienen om de karavanen of de troepen van reizende kooplieden naar de Oregon te beschermen tegen de aanvallen der Indianen, en by gevolg om de handelsgemeenschap gemakkelyk te maken. Langzamerhand zullen deze militaire posten marktplaatsen worden voor den ruilhandel met de Indianen, en vervolgens missien of zendelings

posten; deze zullen zich uitbreiden tot dorpen en steden, tot dat eindelyk de bevolking en handel zoodanig zyn toegenomen, dat spoorwegen den Atlantischen Oceaan met de Stille Zuid Zee in gemeenschap stellen. Als dan zal een passagier, die in een stoomschip uit Engeland te Nieuw York aankomt, binnen weinige dagen aan de oevers van de Stille Zuid Zee zich kunnen bevinden en van daar naar Azia oversteken. Het is waar, er loopt een gebergte door Noord Amerika van het noorden naar het zuiden, doch hoe vele tunnels bestaan er niet in het gebergte, dat van het noorden naar het zuiden door Engeland loopt!

Het russische ministerie is van gedachte, dat de beste wyze om den invoer van verbodene koopmanschappen in het russische ryk voortekomen, bestaat om de handelaren van de grenzen te verwyderen. Hiertengevolge wordt er by eene keizerlyke ukase aan de Joden, die op de grenzen wonen, bevolen zich vele mylen ver naar het binnenland te begeven. Dit is eene harde taak voor die menschen, welke hun ne geboorteplaats, waar zy ook hunne bezittingen hebben, moeten vaarwel zeggen. Van daar dat er van alle zyden door de Joden verzoekschriften aan den keizer zyn ingezonden, op dat deze ukase moge ingetrokken worden. Zulke maatregelen zyn het gevolg van eenhoofdige regerings vormen; onder eene constitutionele regering zouden zy geen plaats kunnen hebben.

In de londensche Couranten zien wy, dat er in eene zitting van de koninklyke astronomische maatschappy vele rapporten zyn voorgelezen aangaande de waarnemingen, die er gedaan zyn op de groote komeet van 1843, op de sterrewachten in Nieuw Zeeland, Nieuw Holland, de Kaap de Goede Hoop, enz. als mede op die van het vasteland van Europa. Uit deze onderscheidene verslagen heeft men zoeken optemaken de gedaante en grootte van haren loopbaan en den tyd harer wederkomst, en tevens of er onder de kometen, die in vroeger jaren verschenen zyn, ook die van 1843 is geweest. Misschien behelzen deze verslagen ook waarnemingen van haren physischen bouw of zamenstel; doch zulks zal men in die wetenschappelyke maandwerken moeten vinden, welke door deze maatschappy uitgegeven worden. Op de meeste plaatsen zag men in den aanvang dit hemelverschynsel niet aan voor eene komeet, maar voor een ander lichtverschynsel, bvb. voor eene maan regenboog. Ook heeft men in 1843 waargenomen de deeling van de buitenste ringen van Saturnus, een verschynsel, dat maar zelden zigtbaar is.

Het maken van de groote spiegelteleskoop van den Graaf van Rosse voor de sterrewacht te Armagh, nadert allengskens deszelfs einde. Men rekent, dat dezelve tegen het einde van 1843 zou gereed zyn. De grootte en zwaarte van den spiegel is verbazend; het gieten en polysten van denzelven heeft vele moeite gekost.

In latere tyden heeft men topografische kaarten van de planeten Venus en Mars gemaakt, namelyk kaarten, waarin de zeeën en vaste landen op die planeten aangewezen worden. Dit heeft veel tyd en moeite gekost; want deze hemelbollen zyn meestal zeer bewolkt; men moest derhalve het tydstip waarnemen, waarop in de eene of andere streek van dezelve de wolken opgeklaard waren, om eene afteekening er van te maken. In Mars zyn de roode plekken land; want als dezelven aan den rand der planeet komen, dan zyn zy getand of ongelyk, een bewys dat men alsdan eene bergachtige streek ziet; doch de graauwe plekken zyn water; want aan den rand zyn zy gelyk of ongetand. Mercurius is te naby de zon en al te zeer bewolkt om eene topografische kaart van dezelve te kunnen opmaken.

Het voorwerp van onderzoekingen voor de sterrekunde is thans veel uitgebreider dan te voren, sedert men waarnemingen is begonnen te maken op de zamengestelde sterren, of zulke sterrengroepen, welke tot elkander behooren en een stelsel uitmaken, zynde de centrale ster eene gele of heldere ster, en de nevensterren van eene roode, groene, blaauwe of oranje kleur. De omlooptyds van de nevensterren om de centrale ster te leeren kennen is thans het voornaamste voorwerp der onderzoeking van de astronomisten.

Er bestaat thans eene botsing tusschen de geestelykheid en de universiteit in Frankryk. De geestelykheid beklaagt zich, dat het bestuur van het openbaar onderwys aan de universiteit is overgelaten, en dat dit onderwys eene strekking heeft om de fransche jeugd te decatoliseren.— Zoo beweert zy onder anderen, dat er by de lessen over de algemeene geschiedenis op de hooge scholen geleerd wordt, dat de bybelsche personen gelyk moeten gesteld worden met die uit de grieksche en romeinsche mytologie. Zoo heeft er bvb. wel een Noach, Abraham en Mozes bestaan; maar deze historiele personen waren niet de mytologischen, met welke ons de oude joodsche geschiedenissen bekend maken. Sommige bisschoppen hebben hunne seminaristen verboden de lessen op de hooge scholen bytewonen. De geestelykheid in Frankryk eischt derhalve, dat, even als zulks in Belgien plaats heeft, het publieke onderwys aan haar zal worden overgelaten. Zy heeft zich met hare klagten tot den Paus gewend, opdat deze zynen magtigen invloed by Louis Philippe zal gebruiken, doch Z. H. ontziet dezen Koning, omdat de Roomsch Catholyke Kerk zoo vele verpligting aan hem heeft. Deze Koning, om zich by de fransche geestelykheid bemind te maken, heeft zich aangeboden als bemiddelaar tusschen Romen en Spanje, en wil door zyn invloed bewerken, dat de kerk aldaar in derzelver oude regten en vryheden hersteld worde, waarvan zy onder het regentschap van Espartero beroofd is geworden.

De kolonnen der engelsche Couranten zyn gevuld met verhalen van ministeriele onlusten in Spanje. Na eindelooze kuiperyen en omkoopingen gelukte het eindelyk aan de Moderados om een ministerie van hunne factie daartestellen, doch dit ministerie had de Cortes tegen zich. De eerste minister Olozaga deed derhalve de koningin den voorslag om de Cortes te ontbinden. Men raadde zulks der koningin af; want dan zoude er op nieuw die ontevredenheid ontstaan, zoo als zulks met den regent plaats had, die de Cortes ontbond, wanneer zy niet naar zynen zin wilden stemmen. De minister dus ziende, dat hy de Cortes tegen zich had, trad af na slechts een dag ministerieel leven genoten te hebben. Hy kan vergeleken worden met de ephemeren of dagdiertjes, die maar een dag leven hebben.

Het tegenwoordige ministerie is Progressief, dat is te zeggen: voortvarende in de hervormingen. De Moderados zyn Conservatief, dat is: om alle dingen, zoo veel mogelyk, terug te brengen zoo als zy onder de oude spaansche koningen waren. Tot deze party behooren de adel, de geestelykheid, Donna Cristina, de Paus en Louis Philippe, benevens de generaals Narvaez, Concha en anderen, die zich aan het hoofd der troepen bevinden, die geene verdiensten gehad hebben in den oorlog tegen de Carlisten, maar wier eenigste verdienste bestaat in het bewerken van de militaire omwenteling van 1843.

De aankomst van den Generaal Nogueras, Espartero's gewezen minister van oorlog, te Gibraltar, regtstreeks van Londen, heeft te Gibraltar, Algesiras en in de nabu rige streken van Andalusie eenigen indruk gemaakt. Volgens brieven van Algesiras, vermoedde men, dat Nogueras, met medewerking van den spaanschen Consul Llanos te Gibraltar, eenige kuiperyen ten voordeele van de Ayacuchos zocht te bewerken.

Uittreksels uit Londensche Couranten tot den 2 December jl.

'S GRAVENHAGE, 8 *Nov.* Het heeft aan Zyne Majesteit den Koning behaagd Zyne Koninklyke Hoogheid den Groot Hertog Michael van Rusland te vereeren met het Grootkruis der Militaire Willems Orde. Dezen morgen te 9 ure heeft Z. M. het garnizoen dezer stad in oogenschouw genomen, en was vergezeld van den Groot Hertog Michael, den Prins van Oranje en een luisterryke staf.

— HOLLANDSCHE HARING VISSCHERY.— Verledene week kwamen zes boten van de Haring visschery te Scheveningen aan. Het grootste getal, dat de boot, die de meeste aan boord had, was 38,000 haringen. De berigten van deze visschery, vergeleken met vorige jaren, zyn zeer ongunstig; gevolgelyk is de prys van de haring hoog.

— 28 *Nov.* In het nieuwe ontwerp van wet op het budget van het departement voor de Marine zyn de uitgaven voor 1844 beraamd op eene som van 5,449,343 guldens en van 1845 op 5,438,932.

ZEEROOVERY IN DE OOST INDIEN. Volgens de laatste, van Java ontvangene berigten, was het smaldeel tegen de zeeroovers, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse J. F. A. Coertzen, ten zuidoosten van Celebes; en het was aan hetzelve gelukt de schuilplaatsen der zeeroovers op de eilanden Tannah, Djampea en Kaloetoea, naast Saleyer, benevens 30 groote roovervaartuigen, te vernielen en 40 stuks en geschut te veroveren. Eenige dagen later ontdekte de Hekla een groot getal roovervaartuigen in eene baai der eilanden, ten zuidoosten van Celebes, welke, op het zien aankomen van de Hekla, onmiddelyk in zee staken en zich door de vlugt poogden te redden. Doch spoedig door de Hekla ingehaald zynde, viel er in de Straat van Boneratte een gevecht voor, dewyl de zeeroovers, bespeurende dat zy niet ontsnappen konden, zich gereed hadden gemaakt om eenen wanhopigen tegenstand te bieden en de stoomboot bleven afwachten. De zeeroovers vochten by deze gelegenheid met zulk eene stoutheid, dat er weinige voorbeelden van zyn. Een hunner grootste vaartuigen, aanboord waarvan zich de Serang of Panglima van de zeeroovers bevond, en hetwelk, naar men zegt, met 150 koppen bemand was, viel in onze handen met 37 slaven, waaronder zich acht vrouwen en vyf kinderen bevonden, en vyf van de zeeroovers, onder de welke de Serang was, die echter kort daarna aan zyne wonden overleed; de anderen sneuvelden. Een ander vaartuig met omtrent 100 man aan boord, hetwelk zeer veel door onze kogels geleden had, keerde naar den wal terug, deszelfs bemanning zette hetzelve op strand en het scheepsvolk vlood in het land. Deze beide vaartuigen waren goed van geschut voorzien. Het grootste had 13 stukken geschut, waaronder twee zesponders waren. Het andere roovervaartuig vlugtte, door eenen sterken wind begunstigd, by het invallen van den nacht. Het verlies van 7 dooden en 26 gewonden wordt door ons betreurd. Nadat de stoomboot de roovervaartuigen vernield en een van dezelven had doen zinken, weken de anderen terug, en ons volk dacht hen kwyt te zyn, toen zy na eenig beraad, zoo als het schynt, en na de vrouwen vermoord en de lyken, die aan boord waren, in zee gesmeten te hebben, besloten om te overwinnen of te sterven; zy kwamen in grooter getal dan te voren terug, en, niettegenstaande het vernielende vuur, dat op hen gerigt werd, klampten zy de stoomboot aan, waarop een hevige stryd volgde, welke naar alle waarschynlykheid, de groote overmagt van de roovers in aanmerking genomen, ten nadeele van de stoomboot zou uitgevallen zyn, zoo dat de Hekla veroverd en het volk tot slaverny gebragt of ter neêr gesabeld zou zyn geworden, indien niet de kommandant, die met eene buitengewone tegenwoordigheid van geest bezield is, bedacht had om de brandspuit te gebruiken, ten einde kokend water op de zeeroovers te spuiten. Daar zy geheel naakt waren, verbrandden en verschroeiden zy onder een vreesselyk geschreeuw en zochten naar veiligheid of namen de vlugt, zoo dat de kommandant, die niet in staat geweest was zyne stukken of zelfs zyn klein geweer te gebruiken, nu gelegenheid kreeg om door zyn vuur de vernieling der vlugtende zeeroovers en vaartuigen te voltooijen. Degenen, die deze roovers en hunne vaartuigen kennen, zullen overtuigd zyn, dat indien zy Z. M. stoomboot ongelukkiglyk genomen hadden, zy zulk eene groote magt zouden verkregen hebben, dat het de noodlottigste gevolgen voor de kustvaartuigen en koopvaardyschepen zou gehad hebben.

Twee wezens in den Kerker.

Het sloeg drie ure op de klok van het Paleis van Justitie te Parys. Een beklagenswaardige ter dood veroordeelde wachtte in de Conciergerie het noodlottig tydstip af, dat zynen naam van de lyst der levenden moest uitwisschen. In deze laatste ure, in welke het leven hem ontvallen moest, gelyk een te zwaar stuk speelgoed aan de zwakke hand van een kind ontvalt, peinsde hy over den verlaten toestand, tot welken hy zich verwezen zag, toen een fraai vlindertje met bonte wiekjes, dat uit den tuin van het Luxemburg gevlogen was, tot in de gevangenis doordrong.

Het gezigt van dit schitterend insekt wekte in zyn hart de verkwikkende denkbeelden aan het opene veld en de vryheid op; hy storte tranen, en riep uit: "Wat komt hy hier doen? Wat voert u tot den armen gevangene? Komt gy, zinnebeeld der ziel, die zich hemelvaarts rigt, my waarschuwen, dat myne ziel zich moet voorbereiden op het verlaten van dit vergankelyk ligchaam; of heeft welligt, terwyl gy in uwe vlugt verdwaald waart, een wreede vogel u tot in dit verblyf des jammers vervolgd? Haast u deze plaats te verlaten, waar verveling en gebrek aan lucht u zouden doen omkomen! Ik dank u voor uw bezoek; maar de vochtigheid van een gevangenhok kan u niet voegen, die gewoon zyt van bloemen en vryheid te leven. Vertrek; vlieg naar de oorden, die u zagen geboren worden,—de oorden, die ik niet zal wederzien!"

Het vlindertje vloog nog steeds heen en weder, en vervulde voor eenige oogenblikken het verbryzelde hart van den veroordeelde met zachten weemoed. "Neen," sprak hy vervolgens met eene ontroerde stem, "ik zal die groene velden nimmer wederzien, die de getuigen myner liefde en van myn misdryf waren! J e n n y, J e n n y! Hoe zwaar druk het my op de borst! Uw naam is my eene wroeging.— Ik beminde u meer dan myn leven, en ik heb u van het uwe beroofd! De Jaloezy heeft myne oogen verblind; dat monster, onverzadelyker dan de gierigheid, die slechts goud vordert, terwyl zy bloed eischt!—de Jaloezy deed myne hand den boezem doorstooten, waarop myn hoofd en myne reinste wenschen vroeger rustten!—Myne regters waren onvermurwbaar, zy mogten mynen vurigen en verbysterden hartstogt niet in aanmerking nemen: myne misdryf was te tastbaar en te groot. Hun menschelyk hart moest kil blyven als het zwaard en beslissend als het wetboek; zy spraken dat woord over my uit, dat in het niet gevormd is: *de dood!*"

De vlinder zag zich, terwyl zy tusschen de digte traliën van het venster der gevangenis wilde henendringen, om zich weder in de ruime lucht te baden, in de digt gewevene draden eener afzigtelyke spin gevangen, die op eene prooi loerde.

Voetstappen lieten zich hooren in den gang, welke naar den kerker leidde; het waren die van den beul! Hy sloeg de hand aan zyn slagtoffer. De gevangene wendde zyne oogen naar den vlinder, en zag hem door de spin aangegrepen; hy zucht te diep, en vertrok.

Ten vier ure was er een mensch en een vlinder minder op de wereld. Maar de vlinder had zich aan geene misdaad schuldig gemaakt.

Een Kalabrische Struikroover.

De Heer E r n e s t L e g o u v é, in zyne Reis door Italië, verhaalt de navolgende anecdote wegens een' gids, die hem verzelde: "'t Was een gewezen struikroover uit Kalabrië, die, overtuigd van zes personen vermoord te hebben, tot de galg veroordeeld en werkelyk gehangen werd, maar als door een wonderwerk den dood nog ontsnapt was. Wy begaven ons op weg. Ik beschouwde hem oplettend. Een klein man, den mond als van een' haai, een' spotachtigen glimlach op het gelaat, een' langen neus, één bruin en één blaauw oog, den blik starende als van een' loerenden roofvogel. Ik sprak hem aan. "Wel," zeide ik, "ik heb gehoord, dat gy den dans zoo mooi ontsprongen zyt; dat gy met den dood naauwe kennis gemaakt hebt."—"Ei? heeft men u dat gezegd, uwe Excellentie?" —"Ja; en vertel my nu eens, waarom gy veroordeeld werd?"—"Omdat ik gemoord had."—"En dat was zeker niet waar?"— "*Si, Eccellenza!*" Ja wel, uwe Excellentie!)—"Hoe, wat zegt ge?"—"Ik heb zes menschen vermoord."—"Zes menschen!" riep ik verbaasd uit.—"*Si, Eccellenza!*" hernam hy zeer kalm, "en uwe Excellentie zou in myne plaats het zelfde gedaan hebben."—"Dat is wat sterk."—"Hoor en oordeel! Ik was vyftien jaar oud; niet heel groot noch sterk, gelyk ge ziet. Ik ging met mynen ouden vader op het veld maïs inzamelen. Myn vaders doodvyand was een onzer geburen, met name J a c o m o. Wy ontmoetten hem; hy viel myn vader aan, en verwondde hem met eene byl aan het hoofd; het bloed stroomde; ik liep naar huis, nam een geweer, keerde terug, en doodde J a c o m o. Zoudt gy dat ook niet gedaan hebben, *Eccellenza?*"— "Zonder twyfel."—"Toen ik J a c o m o gedood had, vlugtte ik; Fransche soldaten vervolgden my, en omsingelden de hut, waar ik my verstoken had; ik sprong uit het venster, stootte op een' soldaat en doodde hem. Zoudt gy dat ook niet gedaan hebben, *Excellenza?*"—"Zonder twyfel."—Toen de nacht viel, keerde ik naar het dorp terug, om myn' jongen broeder te halen, want onze moeder was dood. Ik trad onze woning binnen;—de bloedverwanten van J a c o m o hadden hem vermoord, om zich te wreken. Ik vlieg naar het huis van J a c o m o, en doodde zynen zoon. Zoudt gy dat ook niet gedaan hebben, *Excellenza?*"—"Ik weet niet... misschien."—"Gedreven van gebergte tot gebergte gejaagd als een wild dier, en met my voerende een meisje van Puzzoles, dat my beminde, zag ik haar in myne armen van honger bezwymen. Ik vroeg een' boer om brood; hy weigerde het my; verontwaardigd en in waanhoop stak ik hem overhoop, nam zyn brood, en myne G i a n e t t e was gered. Zoudt gy dat ook niet gedaan hebben, *Excellenza?*"—"Genoeg!" riep ik uit; want die drommelsche vent, met zyn: *hadt gy dat ook niet gedaan?* zou my in het einde hebben doen erkennen, dat zyne zes moorden zoo vele schoone daden waren.

Nog eene anecdote van Frederik den Grooten.

De *Engelschman* T. CAMPBELL heeft een werk in vier boekdeelen over FREDERIK DEN GROOTEN, *deszelfs Hof en Tyd*, in het licht gegeven. Onder eene menigte, grootendeels bekende Anecdoten betrekkelyk dien Souverein, komt daarin ook de volgende voor, die zulks minder is. Toen 's Konings zuster, de Hertogin van *Brunswyk*, zich te *Berlyn* bevond, gaf FREDERIK op zekeren dag aan Graaf SHWERIN eene snuifdoos, waarop een ezel afgebeeld was, ten geschenke. Naauwelyks had de Graaf den Koning verlaten, of hy zond de doos door zynen bediende naar eenen kunstschilder, met verzoek, den ezel er van weg te nemen en 's Konings portret in de plaats te schilderen. De kunstenaar voerde den last naar zyn beste vermogen uit. Na verloop van eenige dagen liet de Graaf, zoo 't scheen uit vergetelheid, doch inderdaad met opzet, zyne doos op tafel staan; en de Koning, welke aan zyne zuster stof wilde verschaffen, om ten koste van den Graaf te lagchen, verhaalde, hoe hy hem de doos gegeven had. Gelyk FREDERIK verwacht had, begeerde nu de Hertogin de doos te zien. Men overhandigde haar dezelve, en naauwelyks had zy er een' blik op geworpen, of zy riep uit: "Welk eene treffende gelykenis! Waarlyk, Heer Broeder, ik moet erkennen, dit is een der beste portretten van u, die ik nog gezien heb." Nu geraakte de Koning in verlegenheid; hy dacht, dat zyne zuster met hem schertsen wilde, doch vond de scherts niet zeer kiesch. Intusschen had de Hertogin de doos aan de naast haar zittende gegeven; het geschenk ging van hand tot hand de tafel rond, en al de aanwezigen stemden overeen in de meening, dat zy nooit een beter gelykende beeldtenis van hunnen Koning gezien hadden. FREDERIK wist nu hoe langer hoe minder, wat hy van de zaak zou denken, tot dat de doos eindelyk ook hem bereikte, en hy thans bespeurde, welk eenen trek SHWERIN hem gespeeld had. Nu lachte hy zelf van ganscher harte met de overigen.

Naive meening van eenen negerknaap.

De Fransche scheepskapitein LEGRET, die vóór eenigen tyd in de haven van *Brest* binnenliep, had op de kust van *Guinee* eenen Negerjongen by zich aan boord en in zyne dienst genomen. Deze knaap verzelde hem vervolgens van *Brest* naar *Amiens*, de geboortestad van den kapitein. Op den weg derwaarts begon het, den 27 December van het vorige jaar, te sneeuwen. De zwarte knaap, die van zulk een natuurverschynsel in het geheel geen denkbeeld had, schrikte niet weinig, toen hy de vlokken zag nedervallen en den grond als met een kleed bedekken. Na eene wyl dit zwygend te hebben aangestaard, begon hy: "Meester! nu begryp ik, waarom gylieden hier te lande wit zyt, want daar valt die kleur van den grooten Geest naar beneden; maar ik bid U, dat gy er my niet mede doet wasschen; ik huiver daarvoor van angst. Wanneer gy my eens weder naar huis brengt, wil ik toch liever onder de mynen zwart, dan daar en in *Europa* wit zyn."

Zucht tot orde.

Wylen de groote componist CHERUBINI had eenen geweldigen afkeer van alle reukwerken. Overigens was hy door een' zoo stelselmatigen geest van orde bezield, dat hy van den regel, dien hy zich te dezen opzigte had voorgeschreven, om geenen prys ter wereld zou afgegaan zyn. Elk stuk van zyn toiletbehoeften, van zyn linnengoed enz. was genommerd, en nimmer zou hy zich van deze voorwerpen anders dan in de voorgeschrevene volgorde bediend hebben. Nog des avonds vóór zyn overlyden werd deze verregaande zucht tot orde op de proef gesteld. Hy had om eenen zakdoek gevraagd; men bragt hem dien, en hy vouwde hem open: "Dat is No. 8, en ik heb No. 7 nog niet gehad," zeî hy tot zyne huishoudster. "Vergeef het my," antwoordde de vrouw; "er is een droppel *eau de Cologne* op No. 7 gevallen; en daar ik weet, dat Mynheer een' tegenzin tegen alle parfums heeft, zoo..."— "Dat hindert niet," hernam CHERUBINI; "geef my dien doek maar; orde gaat vóór alles." No. 7 werd dan gehaald; met alle teekenen van weêrzin gebruikte hy dien, en zeî vervolgens. "Daar ik my nu van No. 7 bediend heb, kan my No. 8 gebragt worden."

Het is geoorloofd, zwakheden te hebben, wanneer men meesterstukken maakt.